

Natașa Alina Culea, (2016), *Lupii trecutului. Sofia*, Editura Librex Publishing

Nadina Maria SZAKACS

Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu” Arad

„Lupii trecutului. Sofia” este un roman al scriitoarei contemporane Natașa Alina Culea și se încadrează în categoria cărților a căror lectură îți trezesc reflecții. Povestea Sofiei și a lui Fabian este intrigantă și provoacă cititorul la interpretări proprii. Suspansul este prezent până la finalul romanului, ceea ce face ca lectura romanului să fie captivantă.

Dacă Sofia este personajul care poartă cu sine stigmatul trecutului, un trecut impregnat în ființa-i; Fabian este personajul care realizează că viața nu poate fi clădită în funcție de cerințele societății, că uneori contează ca pentru propria împlinire să îți urmezi inima.

Societatea propune anumite tipare după care indivizii încearcă să se muleze precum într-un pat al lui Procust, fără a mai ține cont de propriile năzuințe și aspirații. Cei doi protagoniști se confruntă cu mentalitatea societății, mentalitate a cărei exponenți sunt și ei înșiși.

Romanul înfățișează o frumoasă poveste de dragoste care ia naștere în limitele conduitei unei societăți care se ghidează după reguli și promovează așa-zisele bune moravuri, care în

realitate sunt doar niște aparențe în spatele cărora ne ascundem majoritatea.

Acest roman poate fi considerat pe bună dreptate unul psihologic deoarece relevă zbuciumul sufletesc al individului care încearcă să-și valideze existența într-o societate în care primează aparențele, și nu esența.

„Lupii trecutului” sunt acele voci care îți anulează prezent și viitor, plasându-te într-un trecut căruia nu i te poți subtrage. Mi-a plăcut modalitatea în care au fost construite personajele, acestea fiind cele mai individualizate personaje ale literaturii române contemporane și prin care este adâncit misterul, apoi elucidat de către personajul feminin în momentul cheie al vieții sale când va dori să se „dezbrace” de toate secretele în fața bărbatului iubit.

2. Pledoarie pentru lectură

Pentru că în societatea de astăzi e foarte greu să menținem vie curiozitatea, trebuie să venim cu noutăți pentru ca oamenii să rămână fideli cărților. Trecerea timpului, dar și era tehnologiei fac din lectură un teren tot mai alunecos.

Avem dreptul la lectură, un drept de care trebuie să profităm și să încercăm să-l facem cât mai plăcut și mai accesibil nouă. De aceea, citatele din romanul scriitoarei Natașa Alina Culea reprezintă un argument pentru lectură și o posibilă reflecție asupra acestei activități pe care nu aș vedea-o deloc perimată, ci actuală:

● „Nu mă aștept să mă cațăr pe muntele fericirii și să rămân acolo, utopia asta e pentru creduli, dar nu se poate ca asta să fie tot, amorțea asta care picură din gânduri în membre și mi le îngreunează; nu, trebuie să fie ceva mai mult, trebuie să fie!”

● „Toată viața am alergat în lume după iubire. Mă împiedicam de oameni ca de pietre, îmi tăiam tălpile în uitările lor ascuțite, îmi ceream iertare unora că i-am atins, altora le ceream să mă

ierete că exist și că nu m-am născut ca toți ceilalți, în orânduire (...). Nu mai număram răni, număram împreună bătăile inimii tale. Și erai. Și eram.”

● *„Asta ar trebui să facem toți cu rănilor noastre, să le transformăm în perle sau în artă și apoi să le purtăm cu mândrie, ca pe un simbol al triumfului...”*